

SEGÂH İLÂHÎ

DEVİR-i HİNDÎ

ZEKÎ ALTUN

EY RE SÛ. LÎ. KİB. Rİ YÂ V' EY SÎ. NE SÂ Fİ. EN. Bİ. YÂ.

FİR. KA TİN. LE. DİL. KE BÂB. OL. MAK TA DIR. SUB. HU. ME SÂ. HÂ. NE Î. KALB. DEN. GE LİR. BÜL. BÜL Gİ Bİ. MUH. RİK. SA DÂ.

FİR KA TİN. LE. DİL. KE BÂB. OL. MAK TA DIR. SUB. HU. ME SÂ. RAH ME TEN. LİL. Â. LE MİN. SİN YÂ. MU HAM. MED. MÜS. TA FÂ. "SON"

BÂ. DE İ. AH BÂB TÛ DEN SUN DUN FA KÎ. RE. MUT. LA KÂ.

BÂ. DE İ. AH BÂB. TÛ DEN. SUN DUN FA KÎ. RE. MUT. LA KÂ. Z

Ey Resûl-i Kibriyâ vey sîne sâf-ı enbiyâ
Firkatinle dil kebâb olmaktadır subh u mesâ
Bâde-i ahabtüden sundun fakîre mutlaka
Hâne-i kalbden gelir bülbül gibi muhrik sadâ
Rahmetenli'l-âlemînsin yâ Muhammed Mustafâ

Evvel ü âhir Seni inkâr eden bulmaz necât
Şebbere görmez ne bilsün âşikâre mu'cizât
Bekliyor NÂMÎ kapunda nim nigâh-ı iltifât
Hâne-i kalbden gelir bülbül gibi muhrik sadâ
Rahmetenlil âleminsin yâ Muhammed Mustafâ

(G: NÂMÎ)